universität innsbruck
Universitäts- und Landesbibliothek Tirol

Universitäts- und Landesbibliothek Tirol

Sūria wa-Falastin wa-garbi 'Arabistān ābidāt-i-atīgasy

Cemal Paşa

Berlin, 1918

Tafel 53. Damaskus. Rechts: Takîja am Barada. Links: Privathaus, ehemals Deutsches Konsulat

urn:nbn:at:at-ubi:2-8659

لوحه ٥٣ — شام. صاغده: برده نهری اورزنده تکیه.

حجاز یمور یولنك انشاسندن اول مکه‌یه کیدن کروانك بر قسم عظیمی شامده طوپلانور ایدی. بو کون بیله مکه‌یه کیدن حجاج قافله‌سی بوراده اجتماع ایتمکده‌در. بتون بو حاجیلرك، اسکانی ایچون سلطان سلیم خان اول طرفندن شامك ٩٢٢ سنهٔ هجریه‌سنده فتحنی متعاقب بر تکیه انشا ایتدیرلمش ایدی. بو بنا، حلب ایله قاهره‌ده‌کی مبانیٔ عثمانیه مثللو بروسه ایله ادرنه معماریسنك اسلوبنده‌در. کنیش و باغچه‌یه مشابه بر حولی کوزل پنجره‌لری حاوی کمرلی ستون صره‌لریله محاطدر و اورته‌سنده بر حوض بولنمقده‌در. اصل تکیه جنوب طرفنده درکه بوده استانبول جامعلرینه دها کوچوك بو مقیاسده اوله‌رق مشابه قبه‌لی بر بنا ایله تورك طرزنده اینجه وظریف ایکی مناره‌دن مرکبدر. جبهه‌ده ستونلر اوزرینه مستند و خفیف بر شکلی حائز بر رواق بولنمقده‌در. حلب ایله قاهره‌ده اولدیغی کبی شامده دخی عثمانلیلر کندی صفت مخصوصه و فارقه‌لرینی فتح ایتدکلری شهرده وجوده کتیردکلری مبانیده اظهار ایتدیلر.

صولده: خصوصی خانه (وقتیله آلمانیا قونسلوسخانه‌سی ایدی).

صوك ایکی عصره عائد بر خیلی خصوصی خانه‌لرده‌کی زینت و ظرافت، بو شهرده تجارتك نه بیوك بر ثروت حصوله کتیرمش اولدیغنی کوسترمکده‌در. بو بنالردن الك اسکیلرینك طرز وترتیبی شودر: خانه ایچریسنك سوقاقدن کورولمسنه مانع اوله‌جق صورتده طولاشیق اولان بر یولدن اشجار وازهاری حاوی بر حولی‌یه و مرمر موزائیق دوشه‌لی اوطه‌لره واریلور. حولینك وسطنده بر حوضی واردر. چونکه شهرده صو پك مبذول اولدیغی ایچون بتون بو خانه‌لرده آقار صولر بولندیرمق ممکندر. مملوکلرك بنالرنده اولدیغی کبی حولینك دیوار یوزلری بر چوق قاقه زینتلری حاوی مختلف النوع طاش طبقاتندن متشکلدر. حولینك بر معتاد کیری طرفنده (لیوان) دینلن قسم بولنورکه بوده دائراً مادار مندرلر، ودیوارلرده حجره‌لر ایله محاط آچیق بر قبول صالونندن عبارتدر. جدارلر قاقه اوله‌رق مرمر پارچه‌لری، رنکلی صفحه‌لر وملون پنجره جاملریله فوق الحد مزین اولدیغی کبی طاوانلر دخی اخشاب اولوب اکثریا اویمه‌لی و مبذولاً یالدیزلیدر. شکلمز وقتیله آلمانیا قونسلوسی (لوتیکه) نك اقامت ایلمش اولدیغی خانه‌ده موجود بویله بر لیوانی ارائه ایتمکده‌در.

Tafel 53. **Damaskus.** Rechts: Takîja am Barada.

In Damaskus sammelte sich vor dem Bau der Ḥidjâz-Bahn ein großer Teil der Mekka-Karawanen, und auch heute strömen hier noch Scharen von Mekkapilgern zusammen. Zur Beherbergung dieser Pilger erbaute Sultan Selim I. bald nach der Einnahme von Damaskus im Jahre 922 d. H. die Moschee Takîja. Der Bau ist ebenso wie die osmanischen Bauten von Aleppo und Kairo im Stile der Architektur von Brussa und Adrianopel gehalten. Ein weiter, gartenähnlicher Hof ist von Säulenhallen und Wohnkammern mit schönen Fenstern umgeben; ein Bassin liegt in seiner Mittelachse. Im Süden liegt die eigentliche Takîja: ein Kuppelbau, wie ihn in größerem Maßstabe die Moscheen von Stambul repräsentieren, mit zwei schlanken Minareten türkischer Art. Die Front besitzt eine luftige, von Säulen getragene Vorhalle. Wie in Aleppo und Kairo, so haben auch in Damaskus die Osmanen der neu eroberten Stadt in ihren Bauten ihren eigenen Stempel aufgedrückt.

Links: Privathaus, ehemals Deutsches Konsulat.
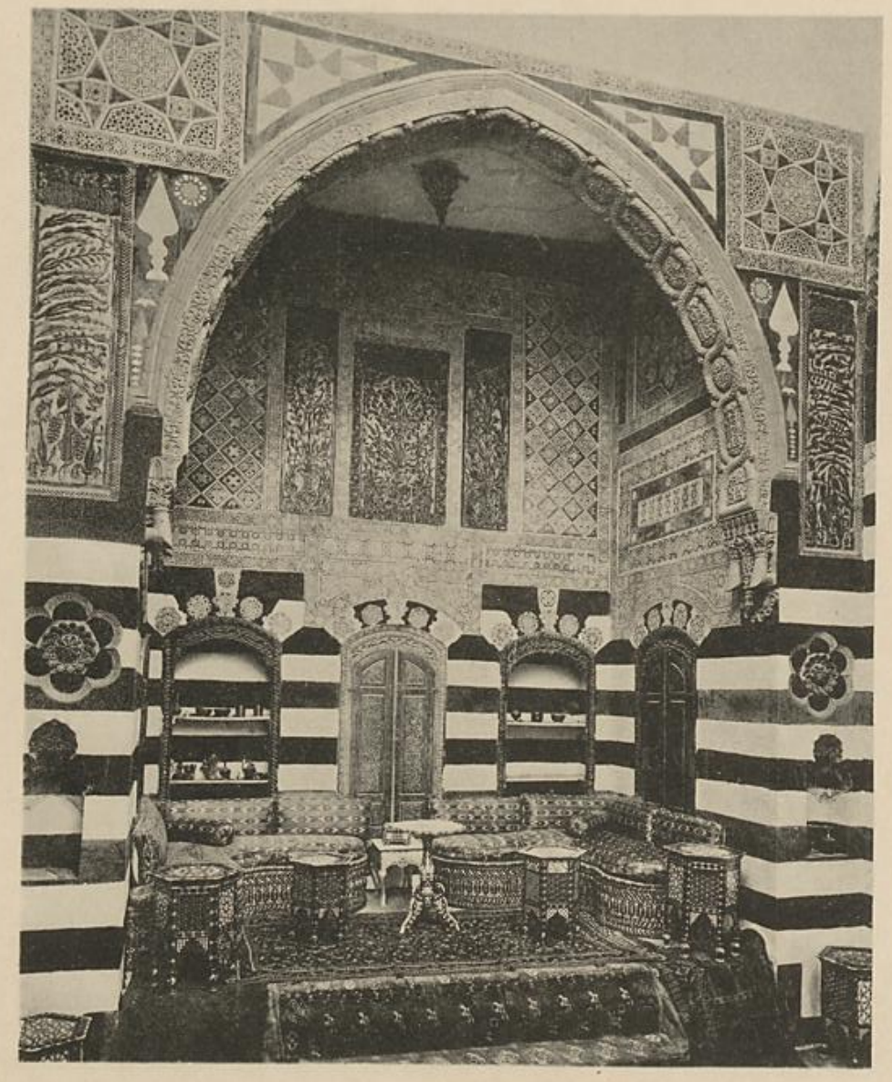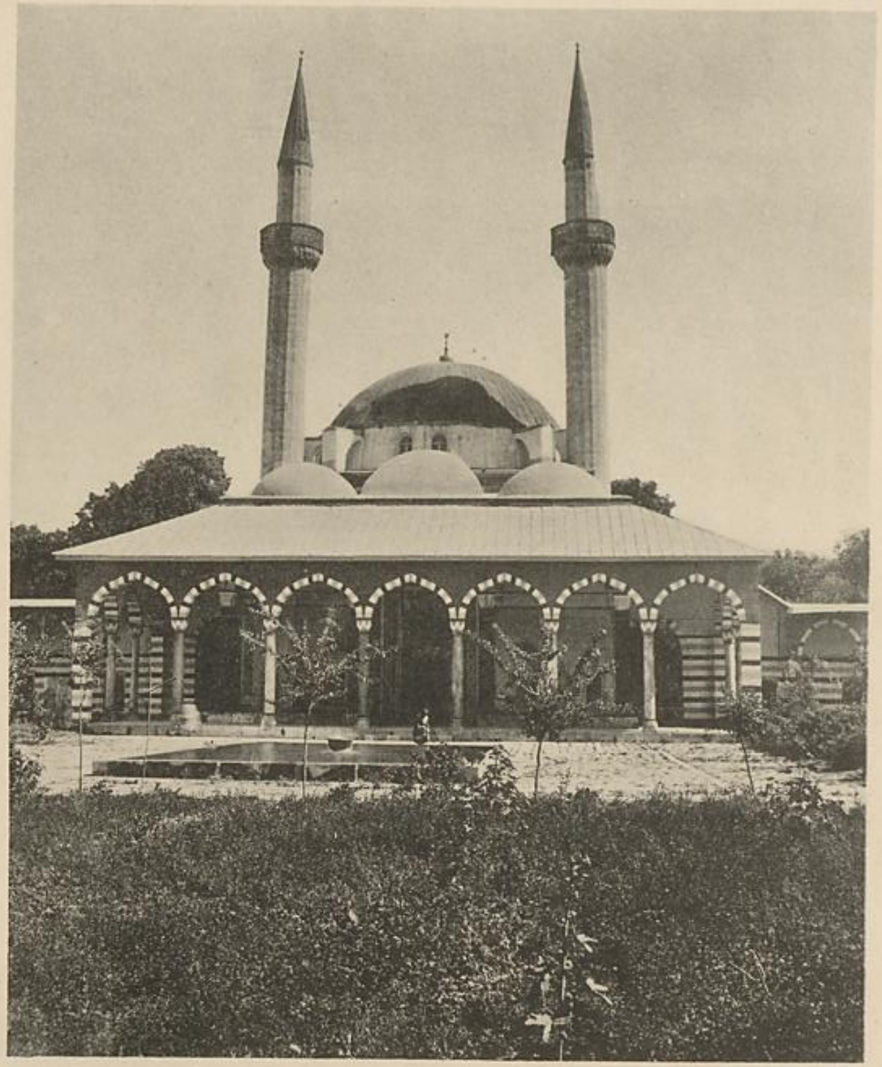
Eine ganze Anzahl von Privathäusern der beiden letzten Jahrhunderte zeigt in ihrer großen Pracht, welchen Reichtum der Handel in dieser Stadt erzeugt hatte. Die Anlage der älteren Häuser ist folgende: durch einen gebrochenen Gang, der eine Einsicht von der Straße aus verhindert, gelangt man in einen Hof mit Büschen, Fruchtbäumen und Blumen und mit in Marmormosaik gepflasterten Wegen. Die Mitte des Hofes nimmt ein Wasserbassin ein; der Wasserreichtum der Stadt erlaubt, allen diesen Häusern fließendes Wasser zuzuführen. Wie schon an den mamlukischen Bauten, haben die Wände des Hofes Mauerwerk aus bunt wechselnden Steinschichten mit vielen ornamentalen Inkrustationen. Die Rückseite des Hofes pflegt der Lîwân einzunehmen, eine offene Empfangshalle mit Sofas ringsum, Nischen in den Wänden. Die Wände sind überreich dekoriert in Marmorintarsia, bunten Kacheln, mit bunten Glasfenstern; die Decken sind meist aus geschnitztem und reich vergoldetem Holze. Das Bild zeigt einen solchen Lîwân im ehemaligen Hause des deutschen Konsuls Lütticke.